

W. Kay Poas.
News Upruns 9

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΧΟΥΒΕΡ

ΟΤΑΝ εις τας παραμονάς της προεδρικής εκλογής του 1920 τα φιλελεύθερα στοιχεία της Αμερικανής ανεξήγητον ύποψιστον ο οποίος να επέσχετο να συνεχίστην την πολιτικήν του Ουίλσον, η δημοκρατική εφημερίς «Κόσμος» της Νέας Υόρκης έρωσε εις το μέσον την εποφηφιότητα του Χέρμπερτ Χούβερ. Η απόδειξις όμως αυτή δεν έσχε την παραμικράν απήχρησιν εις τόν πολιτικόν κόσμον. Διότι από πολιτικής άποψέως η ύποψηφιότης του Χούβερ παρουσίαζε πολλά πνεκρήματα, το κυριώτερον τών οποίων ήτο το κομματικώς άχρωμάτιστον του ύποψηφιού. Αί επί του σημείου τούτου διφιβολία δισκοιδήθησαν άλλους μήνας άργότερον, όταν ο Χούβερ εισήλθε εις την ρεπουμπλικανικήν κυβερνησιν του Χάρντγκ ως ύπουργός του Έμποριου, παραμένοντας εις την θέσιν αυτήν και καθ' όλην την διάρκειαν της προεδρίας του Κούλιτζ. Το γεγονός ότι έδέχθη να συνεχίστην με δύο κυβερνήσεις μέχρις αντιστοιχίας συντηρητικής τίσον εις την έσωτερικήν δσον και εις την έξωτερικήν πολιτικήν των άπεγοήτευσ τούς φιλελευθέρους εκείνους, οι όποιοι είχαν άποβλέψη προς αυτόν ως συνεχιστήν της ουίλσονικής πολιτικής. Καθώς όμως άπεδοκίμασαν την άποψη αυτήν, ο Χούβερ κατήντησε εις την άβυσσον της ιδεολογίας του έσκεμμένου, διά να εκμαυλισθών την κατά το 1928 έδρθησιν του προεδρικού αξιώματος. Κατά την κλασικήν φράσιν του Goldsmith, «έσκυψε διά να κατακτήσθ», (he stooped to conquer). Πράγματι, κατά την δικταετή παραμονήν του εις το ύπουργείον του Έμποριου, όχι μόνον επέβλεθη επί της λαϊκής φαντασίας διά της πολυμερούς και πολυπράγμονος δημοσιογραφικής του, αλλά και κατώρθωσε, χάρις εις την έθνικόφρονα οικονομικήν πολιτικήν του, να εξαλείψη την παρά τω άμερικανικώ κοινώ επικρατούσαν εντύπωσιν περί του δήθεν κομποπολιτισμού και διεθνισμού του, όρειλούμένην εις την πολιτεήν εις τήν έξωτερικόν διαμονήν του και εις την κατά τόν παγκόσμιον πόλεμον άνθρωπιστικήν δρσιν του. Έάν έχασε τας συμπάθειάς μερικών χιλιάδων διανοουμένων, εκέρδισε όμως την άποστήξιν τών μεγάλων μαζών του άμερικανικού λαού. Χάρις εις την δημοτικότητά του, επέβλεθη ως ρεπουμπλικανός ύποψηφιός παρά την ψυχρότητα του προέδρου Κούλιτζ και την λσασώδη αντίδρασιν όλων άνεξαρτέτως τών κομματικών παραγόντων και μολοντί είχε επίρρονον αντίπαλον εν τώ προσώπω του κυβερνήτου Σμύθ της Νέας Υόρκης, κατέκτησε την προεδρίαν με πρωτοφανή εις όγκον λαϊκήν και «έλεκτορικήν» πλειονοψηφίαν.

Αίτιας μετά την άνάληψιν της άρχής υπό του προέδρου Χούβερ έγινε αισθητή μία γενική τόνωσις και επιτάχυνσις του πάλμου της πολιτικής ζωής της χώρας. Εις την έσωτερικήν και την έξωτερικήν

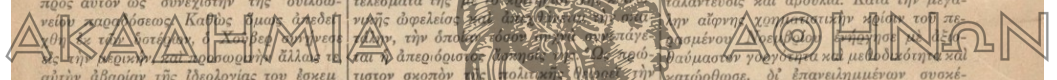
πολιτικήν της μεγάλης δημοκρατίας έδδθησαν γενικώς τοιμηρότερα και φιλελευθερώτερα κατευθύνσεις, εκδηλωτικά της άδράς προσωπικότητος του νέου προέδρου. Ποία είνε τα κυριώτερα συστατικά της προσωπικότητος αυτής, ή όποία εκλήθη να κυβερνήσθ την κραταιότεραν υπό πολλάς επόψεις δύναμιν του κόσμου επί τέσσαρα και πυθανώτατα έτη διώ έτη;

Εις ένα βιβλίον του δημοσιουθέν το 1922, καθώς και εις τούς προεκλογικούς λόγους του, ο πρόεδρος Χούβερ εξέθεσε τόν άτομισμόν, με όλην την θέρημν της πεποιθήσεως, ως τό κατ' έξοχήν άμερικανικόν οικονομικοκοινωνικόν σύστημα, και έν χαρακτηήρισε ως την κυριώτεραν συμβολήν της Αμερικής εις την κοινωνικήν πρόδον. Ως άτομιστής όμως ο Χούβερ άφίσταται τίσον από τόν Τζέφερσον δσον και από την σχολήν του Μάντσεστερ. Διότι έξ επαγγέλματος είνε μηχανικός, και συνεπώς έχει ζυμωθή με τό δόγμα της efficiency, δηλαδή της μεγιστοποίησης της οικονομίας προσπορίσας τήν άριστήν με την άνωτάτην τιμήν άποδοσιν. Αν και θασόντης τήν άποψη αυτήν, ο Χούβερ επί του οικονομικού όδοτος έπέσχε τήν τελέσμάτά της με τήν άριστήν άποδοσιν, ή οποία όφειλείται εις άποδοσιν άποδοσιν, την άποδοσιν τίσον τήν άριστήν και τήν άπεριόριστον άποδοσιν. Ο πρόβλεπτον σκοπόν τήν πολιτικήν άποδοσιν «κατάργησιν της πτωχείας» (the abolition of poverty) και πτωχικήν άποδοσιν τής επιτεύξεως του σκοπού τούτου, άν ή οικονομική ζωή ολοκληρωθή, τήν γέρας άργανωθή σύμφωνα με τας αρχάς τού διέπουν μίαν κατ' όλα συγχρονισμένην και επιστημονικώς λειτουργούσαν ιδιωτικήν επιχείρησιν. Με άλλα λόγια, ο Χούβερ ήμπορεί να θεωρηθί ως ο επιφανέστερος όπαδός της θεωρίας και πράξεως την όποιαν ή μεταπολεμική Εύρώπη όνομάζει rationalisation, και ή όποία, υπό την εδρυτάτην της έννοιαν, επιδιώκει την οικονομικήν διαρρύθμισιν της κοινωνίας (έντός του πλαισίου πάντοτε του άτομισμού) επί τό λογικότερον, δηλαδή επί τό επιστημονικότερον, επί τή βίαιε άκριβούσ γνώσεως τών πραγμάτων. Τό φιλελευθέρων κόμμα της Αγγλίας παρουσίασε θανύμιον δείγμα τοιούτου πραγματολογικού πολιτικού προγράμματος εις την άγκυδή κεντήν βιβλίον του, όπου διαγράφεται ή πολιτική του επί όλων τών μεγάλων επιμάχων ζητημάτων, διαμορφωθεία καιόπιν έξαντλητικής υπό εμπειρογνομένων έρενήτης της οικονομικής και κοινωνικής ζωής της χώρας. Καί του προέδρου Χούβερ ή οικονομική και κοινωνική πολιτική είνε προδόν παρομοίων άντικειμενικών μελετών, οι όποιαί άπασχολόν ήδη δεκάδα δλόκληρον ειδικών έρευνητικών επιτροπών. Τό καθεστώς του Χούβερ είνε ο παράδεισος τών πραγματογνωμόνων.

Η πολιτική όμως δεν είνε άπλώς επιστήμη, αλλά και, πρό παντός, τέχνη. Κατ' αντίθεσιν προς τόν μηχανικόν, ο πολιτικός

δέν έχει να κάμη με τούς άτέγκτους νόμους του κυβερνήτον την άρνησιν φρίσιν, αλλά με όλικόν έμφρητον και ρευστόν με τας συμφύροντα, τας παραδόσεις, τας ιδέας και τας προλήψεις, τας όρέξεις τέλους τών ανθρώπων. Προικισμένος καθώς είνε με την άντικειμενικήν νοοτροπία του επιστημονος και του πραγματογνώμονος, ο Χούβερ θά ήτο ιδεώδης κυβερνήτης άν είχε εις τήν χείρα του την άπεριόριστον έξουσίαν ενός «πρωτισμένου μονάρχου» του 18ου αιώνος. Διότι και φάτα έχει περισσότερα και διαθέσις πολύ άνθρωπιστικώτερας παρά αίφνης ο Μέγας Φρειδερίκος ή ο Ιωσήφ ο 2ος της Αυστρίας. Έπειδή όμως άρχει ενός λαού κατ' έξοχήν δημοκρατικού, έχοντος μακράν και συνεχή παράδον αυτοκυβερνήσεως, είνε ήναγκασμένος συνεχώς να πολιτεύεται διά να είνε εις θέσιν να κυβερνή. Αυστυχώς ο πρόεδρος Χούβερ κα ή την δεκάμηρον εις την άρχήν παραμονήν του δέν έπεισε ούτε τούς πλέον έθυσουάδες όπαδούς του δι κατέχει την τέχνην του πολιτεύεσθαι. Θετικώτερος του Ρούσβελτ και όχι άλλώτερον δημοσιογικός και ιδεαλιστής του Ουίλσον, στερείται εν τούτοις της δημογευτικής ικανότητος του πρώτου και της πολιτικής μαεστρίας του δευτέρου. Κατ' αντίθεσιν προς την ταχύτητα ενεργείας και άποφασιστικότητα μετ' ής αντιμεταπίζει τας καθωρώς διοικητικές και έκτελεστικές φύσεις ζητήματα, την πολιτικήν δρσιν του χαρακτηήριζε συχνά άμφιτολάντευσις και άβουλία. Κατά την μεγάλην αίφνης χρηματικήν κρίσιν του έσκεμμένου νεοέσθ έπιπέσο και τήν άναύμασιν γοργότητα και μετ' όλίγησ και κατώρθωσε, δι' επανειλημμένων συσκέψεων με τούς μεγιστάνας της οικονομικής ζωής της Αμερικής, να παγώσθ την κατάσταση, να τόνώσθ τό κλονισθέν ήθικόν της χώρας και να προλάβη μεγαλειέρας καταστροφάς. Αντίθετος όμως, ή πρώτη σοφάρα μετά της γενομένης αντιμετρήσεως του κατά την τελευταίαν έκαικτον σύνδον κατέληξε εις ήταν τον επί του δασμολογικού ρομοσχεδίου, ή όποία ήπηρεζε άναμφισβητήτως μειωτική τού γούτρου του και άπαιεί να ήγκαταστήσθ διαρχικόν καθεστώς από τού πρώτου άκόμη έτους της προεδρίας του.

Η πολιτική άδεξιάτης του προέδρου Χούβερ γεννή από τούδε άμφιβολίας περί της πραγματοποίησησεως του εϋθός φιλελευθέρων και άνθρωπιστικού προγράμματος του. Μία τοιαύτη άποτυχία θά ήτο μεγάλο δσαύχημα πρωτιστως διά τόν άμερικανικόν λαόν, ο όποίος εις την παρούσαν καμτήν της ιστορίας του έχει άνάγκην άκριβώς ενός ήγέτου του διανοητικού και ήθικού άναστήματος του ήδη προέδρου του. Διότι τόν άναμφισβήτητον πατριωτισμόν του Χούβερ δέν άσχημίζει ούτε ή επιθετικότης και άλαστονεία του Ρούσβελτ, ούτε ή αρχαιοσυνεία του Ουίλσον επί τή δήθεν ήθική ύπεροχή της Αμερικής, ούτε ή έθωιστική αδάρκεια και ή άπέναντι του λοιπού κόσμου άδιαφορία του Κούλιτζ. Έν μέσω είκοσιφ' αιώνα και παρά τόν εκφυλισμόν που ύπέστησαν όλα τα προτεσταντικά δόγματα, ο Χούβερ διοτηρεί τας άρχικά γνωφισματα του δόγματος τών Κοινάκων (Quakers), εις τό όποιον άνήκει δηλαδή λιτότητα, πραότητα, ταπεινώ-

φροσύνη, φιλαλληλία και, πρὸ παντός, ἀπέχθειαν πρὸς τὴν βίαν. Ἡ πρόκλησις π. χ. ποὺ ἀπηύθη πρὸς μὴνὸν εἰς τὸ μόνον Μαύρον μέλος τοῦ Κογκρέσου ὅπως παρῶσι εἰς δεξιῶν ἐν τῷ Λευκῷ Οἴκῳ καὶ ἡ ἀβροφροσύνη ποὺ ἐπέδειξε πρὸς τὸν νεοεκλεγέντα πρόεδρον τοῦ μέχρι χθὲς περιφρονουμένου Μεξικῶ, ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν ἀποπροσώπως εἰς τὴν μεξικανικὴν πρεσβείαν τῆς Οὐάσιγκτον, ἦσαν εὐγενεῖς καὶ θαρραλεῖ χειρονομίαι χαρακτηριστικῆται τοῦ ἥθους τοῦ ἀνδρός. Ὁ Χούβερ πιστεύει εἰς τὴν διεθνή δικαιοσύνην, δηλαδὴ εἰς τὴν «ἰσότητα τῶν ἐνδικαίων» δι' ὅλα τὰ ἔθνη, μικρὰ καὶ μεγάλα. Τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἀποστραφὴν του, ἡ ὁποία πηγάζει ἀπὸ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις καὶ τὴν ἐν γένει ἀνατροφὴν του, τὴν ἐνίσχυσε ἢ κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἀνθρωπιστικῆ ὁράσεως καὶ ἔμμετος ἐπαφῆς του μὲ τὰ θειὰ τῶν ἀμύχων ἰδίως πληθυσμῶν. Ἄν καὶ πιστεύῃ μὲ πάθος εἰς τὴν ἀνάγκη τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν διεθνῶν σχέσεων, εἶνε παρὰ πολὺ ἰασηνέφρων ὥστε νὰ ἔχη τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ἀμερικανικὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντιλήψεις ἐπὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου. Μὲ ἄλλα λόγια ὁ Χούβερ εἶνε, ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς κυβερνήτης, ἰδεωδῶς ἐνδεδειγμένος διὰ νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν ἀμερικανικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος εἶνε κάπως μεθυσμένος ἀπὸ τὴν βιγνιώδη αὐξήσει τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς δυνάμεώς του, εἰς περισσοτέραν μειοφροσύνην καὶ ἠφαλισμένην ἀνάγκη τῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία ὁρθῶς ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἡ τέχνη τοῦ δυνατοῦ, ἐπιβάλλουν καὶ εἰς τὸν πρόεδρον Χούβερ ἀπογοήσεις καὶ συμβιβασμούς, τείνοντας ἐν τῷ συνόλω τῶν νὰ ξεροθετερώσουν τὰς ἀγαθὰς προθέσεις του. Μολοντὶ π. χ. ὡς ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου συνέβαλε περισσότερον παντὸς ἄλλου εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἀμερικῆς, καὶ μολοντὶ ἐπαινημένως ἀνέπτυξε τὴν στενὴν ἀλληλεξάρτησιν μεταξὺ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ ἐξεφράσθη ἐπιπρὸς τῆς θεσπίσεως λογικοῦ προστατευτικοῦ δασμολογίου, συνήνεσε ἐν τοῦτοις σιωπηρῶς εἰς τὴν ὑπὸ τῆς κάτω βουλῆς ἐπιτηρεῖται ἀπαγορευτικῶς ὑψηλοῦ δασμολογίου ἐπὶ τῶν βιομηχανικῶν εἰδῶν, τὸ ὁποῖον ἐὰν δὲν κατεψηφίζετο ὑπὸ τῆς γεροῦσίας θὰ προεκάλεε ἀντίποινα ἐκ μέρους τῶν πλητομένων χωρῶν καὶ δὲν θὰ προσῆγε οὔτε τὰ καλῶς ἐννοούμενα οικονομικὰ συμφέροντα τῆς Ἀμερικῆς οὔτε τὰς διεθνεῖς τῆς σχέσεις. Κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ δημοσποδιακοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὸ Κογκρέσον εἶχε τὸ θάρρος νὰ τόνισῃ δι' 72 τοῖς εκατῶν τῶν δαπανῶν ἀντιπροσωπεύον συντάξεις εἰς ἀπομάχους τοῦ ἐμφυλίου, ἰσπανοαμερικανικοῦ καὶ παγκοσμίου πολέμου καὶ πολεμικὰς προπαρασκευὰς. Καὶ διὰ τὴν ἢ προσπαθῆναι τοῦ πρὸς ἐπιτενεῖν οικονομικῶν εἰς τὸν στρατὸν ἐματαιώθη ὑπὸ ἐπιτηρεσιῶν καὶ πολιτικῶν ἀντιδράσεων. Ἐξ ἄλλου, παρὰ τὰς περὶ ἐλαττώσεως τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν πεποιθήσεις του, ἠγαγκάσθη, διὰ νὰ ἐξενυμενίσῃ τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κογκρέσου σοβινιστάς, νὰ νιοθετήσῃ τὴν ὁρχὴν τῆς Ἰσολίας μὲ τὴν Ἀγγλίαν, μὲ πιθανὴν συνέπειαν τὴν ἀ-

[Συνέχεια εἰς τὴν 11ην σελίδα]

ξήσει, ἀντὶ τῆς ἐπιδοκωμένης ἐλαττώσεως, τοῦ ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ προγράμματος.

Καὶ εἰς τὰ ἠωτικὰ ζητήματα, ἡ πληθέστατα ἄλλως τε δικαιολογημένη φιλοδοξία του διὰς ἐπανεκκλήθῃ τὸ 1932 τὸν ὀδηγεῖ εἰς συμβιβαστικὰς λύσεις. Ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν «στεγνῶν», δηλαδὴ τῶν ὀπαδῶν τῆς ποταπαγορεύσεως, προσπαθεῖ νὰ περιορίσῃ τὸ ἔργον τῆς μεγάλης ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων ἐρευνητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ πρὸ παντὸς νὰ ἀποκλείσῃ ἀπὸ τὴν ἐκθεσὶν τῆς ὁποιαδήποτε νύξιν περὶ τῆς κοινωνικῆς σκοπιμότητος καὶ τῆς ἐν γένει ἐφαρμοσιμότητος τῶν ποταπαγορευτικῶν νόμων. Εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ σπουδαιοτάτου προεδρικοῦ δικαιώματος τοῦ διορίζειν καὶ παῦεν δημοσποδιακοὺς ὑπαλλήλους, μολοντὶ γενικῶς εἶδει ἀξίει πᾶνον ἀνεξάρτητον βασιθεῖς ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ὑποψηφίων καὶ παραβλένας τὰς ἐισηγήσεις τῶν πολιτευομένων, ἠγαγκάσθη μὲ ὅλα ταῦτα νὰ ἀποχωρήσῃ εἰς ὀρισμένας περιπτώσεις, διὸ ἀντελήθη δι' ἀπολύτως ἀκαμψία εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο θὰ ἰσοδυναμεῖ πρὸς πολιτικὴν ἀποτοκονία.

Αἱ ἀβαρῆαι ἀντιλήψεις καὶ ἂν ἐνεῖξουν τοὺς θανάτους τῆς ἀπὸ τὸν Χούβερ, εἶνε ἀποσπαστικῶς ἀντιλήψεις τῆς ἀποτελεσματικῆς ἀποκρίσεως τοῦ μὲ τὸ Κογκρέσον ἀντιπρὸς τὴν ἐπιπρὸς τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ἀνέν τῶν ὁποίων οὐκ ἔπαυσε ἐπιδρομικὴ θητεία τῶν ἡμετέρων ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῶν ὄψεων νὰ ἐξασφαλισθῇ κατὰ τὸ 1932 ἐπανεκκλήθῃ τὸν. Αἱ μὲν τῶν ἐπιπρὸς πείθων ἐπὶ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ ἑλίου τε εἰς τὰς ἀλληλεπικεινὸν καὶ ἰδίως εἰς τὸ ἀποσπαστικὸν πνεῦμα συμβιβασμοῦ, ὁ Χούβερ δὲν ἔχει ἰσχυρὰ τὴν ἰδεολογίαν του εἰς τὸ Μολαχ τῆς πολιτικῆς σκοπιμότητος. Μὲ τὴν προϋπόθεσιν αὐτὴν ὀλόκληρος ὁ κόσμος δικαιοῦται νὰ ἀποβλέψῃ μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ μὲ ἐλπίδα εἰς τὸ ἐνδεχόμενον τῆς δικτατοῦς ἐν τῷ Λευκῷ Οἴκῳ παραμονῆς του.

Νῆα Ὑόρκου

Ν. Σ. ΚΑΡΤΣΑΞ

THOM
ΕΧΝΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ
ΣΤΑΣΙΩΝ
ON & ALSACIENNE
ΗΛΕΚΤΡΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ
ΠΟΛΕΩΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΣΙΣ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΒΡΑΣΤΗΡΕΣ - ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ - ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ Κ.Λ.Π.
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 10 - ΑΘΗΝΑΙ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΕΙΣ ΣΟΒΑΡΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ & ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
ΤΜΗΜΑ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΟΝ
 Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΑΡΑΕΝΑΞ
ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ 1 - ΑΘΗΝΑΙ
 ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 52-18 ΚΑΙ 66-39